

LỄ CHÚA GIÊSU KITÔ VUA VŨ TRỤ

Ngày 20 tháng 11 năm 2011

- **Phụng Vụ Lời Chúa:** **1-** Sách Tiên Tri Êdêkiên, **2-** Thư thánh Phaolô Tông đồ, **3-** Phúc Âm
- **Chia Sẻ Lời Chúa:** **1-** Chúa Giêsu Kitô Vua Vũ Trụ, **2-** Đức Kitô Vua, **3-** Vương quốc tình yêu,

Phụng Vụ Lời Chúa

BÀI ĐỌC I: Ed 34:11-12, 15-17

Bài trích Sách Tiên Tri Êdêkiên

Đây Chúa là Thiên Chúa phán: “Này chính Ta săn sóc đoàn chiên của Ta và Ta sẽ kiểm soát chúng. Như một mục tử kiểm điểm đoàn chiên trong ngày chúng bị tản mác, thì Ta cũng kiểm điểm đoàn chiên Ta như vậy. Ta sẽ giải thoát chúng khỏi mọi nơi mà chúng đã bị phân tán. Ta sẽ dẫn chúng ra khỏi các dân tộc, sẽ tụ họp chúng từ khắp mặt đất, và đưa chúng vào đất của chúng. Chính Ta sẽ chăn dắt các chiên Ta, chính Ta sẽ cho chúng nằm nghỉ, Chúa là Thiên Chúa phán như thế. Ta sẽ tìm con chiên đã mất, sẽ đem con chiên lạc về, sẽ băng bó con chiên bị thương tích, sẽ lo chữa con chiên bị ốm đau, con nào mập béo, Ta sẽ chăm sóc, và sẽ chăn dắt nó trong sự công chính.”

ĐÁP CA: Tv 22:1-3a, 3b-4, 4-6

Đáp: (1) *Chúa chăn nuôi tôi, tôi chẳng thiếu thốn chi.*

1)- Chúa chăn nuôi tôi, tôi chẳng thiếu thốn chi, trên đồng cỏ xanh rì Người thả tôi nằm nghỉ.

Đáp

2)- Tới nguồn nước, chỗ nghỉ ngơi, Người hướng dẫn tôi, tâm hồn tôi Người lo bồi dưỡng. Người dẫn tôi qua những con đường đoan chính, sở dĩ vì uy danh Người. **Đáp**

3)- Chúa dọn ra cho con mâm cỗ, ngay trước mặt những kẻ đối phương; đầu con thì Chúa xức dầu thơm, chén rượu con đầy tràn chan chứa. **Đáp**

BÀI ĐỌC II: 1 Cr 15:20-26, 28

Bài trích thư thứ nhất của Thánh Phaolô Tông đồ gửi tín hữu Côrintô.

Anh chị em thân mến, Đức Kitô đã từ cõi chết sống lại, là hoa quả đầu mùa của những kẻ yên giấc. Vậy sự chết bởi một người, thì sự kẻ chết sống lại cũng bởi một người. Cũng như mọi người đều phải chết nơi Adam thế nào, thì mọi người cũng sẽ được tác sinh trong Đức Kitô như vậy. Nhưng ai nấy đều theo thứ tự của mình, hoa quả đầu mùa là Đức Kitô, đoạn đến những kẻ thuộc về Đức Kitô, những kẻ đã tin Người xuống thế: rồi đến tận cùng, khi Người đã trao vương quốc lại cho Thiên Chúa Cha, và đã tiêu diệt mọi đầu mục, quyền năng và thế lực. Nhưng Người còn phải cai trị cho đến khi Người đặt mọi quân thù dưới chân Người. Kẻ thù cuối cùng sẽ bị tiêu diệt là sự chết. Khi mọi sự đã quy phục Người, bấy giờ chính Con cũng sẽ suy phục Đấng đã bắt mọi sự quy phục mình, để Thiên Chúa nên mọi sự trong mọi sự.

ALLELUIA: Mt 11:9, 10

Alleluia, alleluia! - Chúc tụng Đấng nhân danh Chúa mà đến; chúc tụng nước David tổ phụ chúng ta đã đến. - **Alleluia.**

PHÚC ÂM: Mt 25:31-46

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu.

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: “Khi Con Người đến trong vinh quang, có hết thấy mọi thiên thần hầu cận, Người sẽ ngự trên ngai uy linh của Người. Muôn dân sẽ được tập hợp lại trước mặt Người, và Người sẽ phân chia họ ra, như mục tử tách chiên ra khỏi dê. Chiên thì Người cho đứng bên phải, còn dê ở bên trái. Bấy giờ Vua sẽ phán với những người bên hữu rằng: ‘Hãy đến hỡi những kẻ Cha Ta chúc phúc, hãy lãnh lấy phần gia nghiệp là Nước Trời đã chuẩn bị cho các ngươi từ khi tạo dựng vũ trụ. Vì xưa Ta đói, các ngươi cho ăn, Ta khát, các ngươi đã cho uống, Ta là khách lạ, các ngươi đã tiếp rước, Ta mình trần, các ngươi đã cho mặc, Ta đau yếu, các ngươi đã viếng thăm. Ta bị tù đầy, các ngươi đã đến với Ta.’ Khi ấy người lành đáp lại rằng: ‘Lạy Chúa, có bao giờ chúng tôi thấy Chúa đói mà cho ăn, khát mà cho uống; có bao giờ chúng tôi thấy Chúa là lũ khách mà tiếp rước, mình trần mà cho mặc; có khi nào chúng tôi thấy Chúa yếu đau bị tù đầy mà chúng tôi đến viếng Chúa đâu?’ Vua đáp lại: ‘Quả thật, Ta bảo các ngươi: những gì các ngươi đã làm cho một trong các anh em bé mọn nhất của Ta đây, là các ngươi đã làm cho chính Ta.’ Rồi Người cũng sẽ nói với những kẻ bên trái rằng: ‘Hỡi phường bị chúc dữ, hãy lui ra khỏi mặt Ta mà vào lửa muôn đời đã đốt sẵn cho ma quỷ và kẻ theo chúng. Vì xưa Ta đói, các ngươi không cho ăn, Ta khát, các ngươi không cho uống, Ta là khách lạ, các ngươi chẳng tiếp rước, Ta mình trần, các ngươi không cho đồ mặc, Ta

đau yếu và ở tù, các người đâu có viếng thăm Ta!’ Bấy giờ họ cũng đáp lại rằng: ‘Lạy Chúa, có bao giờ chúng tôi thấy Chúa đói khát, khách lạ hay mình trần, yếu đau hay ở tù, mà chúng tôi chẳng giúp đỡ Chúa đâu?’ Khi ấy Người đáp lại: ‘Ta bảo thật cho các người biết những gì các người đã không làm cho một trong các anh em bé mọn nhất của Ta đây, là các người đã không làm cho chính Ta.’ Những kẻ ấy sẽ phải tống vào chốn cực hình muôn thuở, còn các người lành thì được vào cõi sống ngàn thu.”

Chia Sẻ Lời Chúa

Chúa Giêsu Kitô Vua Vũ Trụ

Lễ này đã được Đức Giáo Hoàng Piô XI thiết lập vào năm 1935, không phải vì thế giới ngày nay đã từ chối vương quyền của Chúa, không nhằm tạo lại một cái gì đã mất, nhưng để giúp chúng ta, người tin Chúa, nhớ đến một thực tại mà nhiều người đã bỏ quên: đó là vương quyền tuyệt đối của Chúa Kitô trên vạn vật, đồng thời cũng nhắc nhở mọi người đến cùng đích của cuộc sống: tất cả phải quy về một mối là Chúa Kitô. Không có Ngài, thế giới này sẽ là gì? Sẽ đi về đâu? Cuộc sống con người có ý nghĩa gì? Hiến chế *Giáo Hội trong thế giới ngày nay* đã nhấn mạnh đến điểm này. Chúa Kitô là đích điểm của mọi sự. Thông điệp “*Đấng Cứu chuộc con người*” của Đức Giáo Hoàng Gioan-Phaolô II càng nhấn mạnh hơn.

Cuộc sống con người chỉ có ý nghĩa khi nó kết thúc trong Chúa Kitô, trước mặt Vì Vua muôn thuở: ***“Ngài phải là Đầu và là Cuối cùng của mọi sự (Anpha và ômêga), là Đấng mà mọi sự có tự Ngài, là đườn , là sự thật và là sự sống” của mọi người. Ngài là Đấng Cứu chuộc con người*** (Thông điệp *Đấng cứu chuộc*... số 17).

Thánh Matthêu đã trình bày Chúa Giêsu như một vị Vua, không phải như vua trần thế, mà là Vua của mọi loài, Vua tuyệt đối: ***“Khi Con Người đến trong vinh quang của Người, có tất cả các thiên thần theo hầu, bấy giờ Người sẽ lên ngai vinh hiển của Người”***.

Chúng ta không thể nào so sánh vinh quang của một vị vua trần thế với vinh quang của Đấng đã phục sinh.

Các vua trần thế chỉ như một ngọn đèn cháy một lúc rồi lụn tắt. Chúa Giêsu mới là Vua, vì vương quyền của Ngài không bắt đầu trong thời gian, Ngài là Vua tự muôn thuở: ***“Ngay trước hừng đông xuất hiện , tự lòng Cha, Cha đã sinh ra Con”***. ***“Bên hữu Cha đây, Con lên ngự trị, để rồi bao địch thù, Cha sẽ đặt làm bệ dưới chân Con”***. (Tv 110).

Nhưng Vua Giêsu của chúng ta là một Thiên Chúa nhập thể, đã sống trọn kiếp người, đã chết và đã sống lại. Ngài sống lại để trở nên **“Chúa của kẻ chết và của kẻ sống”** (thơ gởi giáo đoàn Côlôê). Vương quyền của Ngài vượt mọi ranh giới. Thánh Gioan, trong sách Khải Huyền đã nhìn thấy Ngài đầy vẻ uy nghi, sáng chói: **“Ta đã chết và nay Ta sống đến muôn thuở muôn đời! Ta giữ chìa khóa của Tử thần và Âm phủ”** (Kh 1₁₈). Thánh Gioan viết tiếp: **“Thấy Ngài, tôi ngã vật xuống dưới chân Ngài như chết vậy”**.

Bức tranh hoành tráng của Gioan diễn tả phần nào quyền uy tối thượng của Đấng đã toàn thắng sự chết. Ai có thể đọc hết sách Khải Huyền mới có thể hình dung được nét oai phong thần linh của Chúa Giêsu... Đức Vua muôn thuở mà Giáo Hội mời gọi chúng ta chiêm ngắm.

Ngài là Thiên Chúa, là Ngôi Lời Thiên Chúa. Trước mặt Ngài, chúng ta chỉ có thể có một thái độ là **tôn thờ**. Và tôn thờ chính là nhìn nhận quyền tuyệt đối của Ngài trên chúng ta, quyền xét xử và thưởng phạt. Thực sự, chúng ta có nhìn nhận điều đó không? Tôn thờ chính là thi hành thánh ý của Ngài chứ không chỉ sống theo ước muốn của chúng ta. Tôn thờ chính là chỉ yêu một mình Ngài trên hết mọi sự... Đạo công giáo không phải là một ách nô lệ, mà là một tình yêu trọn vẹn.

Dụ ngôn cũng cho chúng ta thấy: **“Các dân thiên hạ sẽ được tập hợp trước mặt Ngài”**.

Vua chúa trần gian chỉ có quyền trên một số người và trong một thời gian hạn định. Vua Giêsu nắm quyền trên toàn thể muôn dân, từ người thứ nhất là Adam đến người cuối cùng trong thế giới. Chúng ta không thể hình dung được quyền uy cao cả của Ngài, vì chúng ta quá bé nhỏ, một hạt cát.... Chúng ta sẽ đến trước mặt Ngài và Ngài sẽ xét xử mọi người, không trừ ai. Vương quyền của Ngài là tuyệt đối. Lúc bấy giờ chúng ta mới biết, chúng ta sẽ như thế nào.

“Ngài tách chiên ra khỏi dê”, tức là những người lành và những người tội lỗi không còn lẫn lộn như ở trần gian. **“Lúa tốt không còn lẫn với cỏ lùng nữa”**. Giờ đó không còn thay đổi. Đó là giờ quyết định.

Vua ngỏ lời với những người lành và lời Ngài gây ngạc nhiên. Ngài nêu rõ tại sao họ được ân thưởng: **“Hỡi những kẻ Cha Ta chúc phúc, hãy đến thừa hưởng Vương Quốc dọn sẵn cho các ngươi ngay từ thuở tạo thiên lập địa. Vì xưa Ta đói... các ngươi đã cho ăn...”**

Ngài không hỏi họ đã sáng chế ra bao nhiêu máy móc tinh vi, cũng không hỏi đã xây bao nhiêu lâu đài dinh thự, sản xuất bao nhiêu đạn hạt nhân, đã chứa bao nhiêu tỷ bạc. Ngài chỉ hỏi họ có yêu thương giúp đỡ Ngài không? Vì Ngài đói rách, bệnh hoạn, khốn khổ...

Ngạc nhiên, ngỡ ngàng! **“Lạy Chúa, có bao giờ chúng con thấy Chúa đói mà cho ăn... đâu!”** Đúng thế, chúng ta có bao giờ thấy Chúa đâu! Chúng ta chỉ thấy người nghèo, người khổ thôi, nhưng Đức Vua sẽ trả lời: **“Ta đói trong những người đói, Ta đau khổ trong những người đau khổ”**.

Thánh Phaolô đã nghe trên đường Damas: **“Saolê, Saolê, sao ngươi bắt bớ Ta?”** Saolê trả lời: “Thưa Ngài, Ngài là ai?” Và câu trả lời vọng lại: **“Ta là Giêsu ngươi đang bắt bớ”**. Ta là Giêsu chứ không phải là môn đệ. Ngươi đang bắt bớ Ta chứ không phải môn đệ của Ta. Bao nhiêu lần chúng ta đã đọc, đã nghe câu nói này, chúng ta có ý thức được gì không? Chúa nói với Phaolô, hôm nay Chúa cũng nói với chúng ta như thế, nhưng...chúng ta vẫn phớt lờ như không hay biết. Chúng ta muốn đứng bên phải, trong số chiên ngoan, nhưng thực sự, chúng ta không xứng đáng, chúng ta thấy Chúa đói mà không cho ăn... Chúng ta ngại phải móc túi, ngại cho... Chúng ta lo xa, chúng ta sợ mất mát, chúng ta sợ người ta lợi dụng... Chúng ta chưa nhìn thấy Chúa trong anh em khốn khổ... Chúng ta chỉ muốn sướng một mình, vui hưởng một mình, còn anh em... “sống chết mặc bay”.

Chúng ta chọn vua nào? Vua Giêsu? Nếu chọn Vua Giêsu, Ngài đang ở giữa chúng ta, Ngài là những đứa trẻ không ai thương đến, những người neo đơn, bệnh hoạn...

Vui mừng biết bao khi chúng ta khám phá ra Chúa Giêsu trong những người anh em khốn khổ! Hãy mở rộng tâm hồn để nhìn thấy điều kỳ diệu là Vua Giêsu chúng ta đang nghèo đói trong anh em... đang cần đến sự giúp đỡ ân cần của chúng ta. Hãy nhớ rằng **“trong ngày sau hết, chúng ta sẽ bị xét xử về tình yêu”** (thánh Gioan Thánh Giá). Có lẽ chúng ta không thể làm hết mọi sự, giúp đỡ hết mọi người, nhưng chúng ta có làm hết khả năng để nâng đỡ những người anh em xấu số của chúng ta không?

Chúng ta lãnh nhận nhiều hơn anh em, không phải để chúng ta vui chơi phung phí, nhưng để chia sẻ. Chúng ta chỉ là **“những người quản lý những ân huệ thiên hình vạn trạng của Chúa”**, chúng ta không có quyền vui hưởng một mình...

Thánh Phanxicô Assisi là một trong những khuôn mặt quen thuộc đã nhìn thấy Chúa Giêsu trong những người cùi... đã yêu thương phục vụ họ. Mẹ Têrêsa Calcutta cũng thế. Đối với Mẹ, những người khốn cùng nhất trong xã hội, những người bị bỏ rơi... là những Chúa Giêsu cần được yêu thương. Tại sao chúng ta không thể nhìn thấy Chúa trong anh em khốn khổ? Chúng ta mù quáng đến mức độ nào? Hãy xin Chúa cho chúng ta một tâm hồn nhạy cảm trước những người anh em đang khốn khổ.

Vua Giêsu của chúng ta không đến với chúng ta với dáng vẻ oai phong như các vua trần gian. Ngài khiêm tốn đến với chúng ta nơi bàn thờ trong hình thức hết sức nhỏ bé này để chúng ta gần gũi với Ngài hơn, và sau khi lãnh nhận Ngài trong chúng ta, chúng ta có thể nhận ra Ngài rõ rệt hơn nơi anh em... yêu mến Ngài trong anh em chúng ta.

Linh mục Trầm Phúc

Đức Kitô Vua

Đức Kitô có phải là Vua không? Chắc chắn Đức Kitô không phải là một thủ lĩnh của một đảng phái đối lập, cũng chẳng phải là một vị vua chúa như người đời vẫn quan niệm. Suốt cuộc sống công khai, Ngài không bao giờ chấp nhận tước hiệu Messia, tước hiệu là vua theo mơ ước của dân chúng. Vì mơ ước của họ pha trộn quá nhiều những yếu tố trần tục, quá nhiều những tham vọng chính trị. Thực vậy, sứ mệnh của Ngài không như sứ mệnh của quận vương Hêrôđê, quyền bính của Ngài không như quyền bính của hoàng đế Lamã hay như bất kỳ một vị vua chúa nào trên trần gian.

Sứ mệnh của Ngài thuộc một lãnh vực khác. Chính vì thế mà chúng ta thấy nhiều lần Ngài đã từ chối cái cách tôn phong Ngài lên làm vua của dân chúng. Sau phép lạ bánh hoá nhiều dân chúng muốn tôn Ngài lên làm vua, nhưng Ngài đã lẩn trốn. Nhưng cũng có lần Ngài sẵn sàng biểu dương trước công chúng, khi Ngài hiên ngang tiến vào Giêrusalem, xuất hiện với những phương tiện khiêm tốn, phù hợp với lời tiên báo của Giacaria. Ngài để cho dân chúng tung hô như là vua Israel. Trong phiên toà dân sự tại dinh Philatô, đề tài xét xử chính là vương quyền của Ngài. Khi Philatô hỏi: Ông có phải là vua dân Do Thái không? Chúa Giêsu không phủ nhận tước hiệu ấy, nhưng Ngài đã minh xác rằng: Vương quốc của Ngài không thuộc về thế gian này.

Chúa Giêsu là Vua vũ trụ, là Vua mọi dân tộc, là Vua trên muôn vua, thế nhưng Ngài lại là một vị Vua bị đóng đinh, hoàn toàn bị tước lột khỏi những quyền lực trần thế. Đức Kitô đã lên ngôi bằng con đường của thập giá, của tình yêu. Kẻ thù duy nhất của Ngài là vương quốc của Satan, của thù hận, của chia rẽ và của tội lỗi.

Các ngai vàng, các vương miện, các triều thiên và áo cẩm bào chỉ là những đồ trang sức tạm bợ chóng qua, chúng ta không được phép hiểu vương quyền của Đức Kitô qua những hình ảnh đó. Chính Ngài cũng đã tự tách mình ra khỏi các thủ lĩnh của trần gian như lời Ngài đã phán: Vua chúa các nước thì cai trị dân, và những kẻ làm lớn thì lấy quyền mà áp chế dân. Đức Kitô không phải là một thủ lĩnh áp chế, trái lại cai trị theo Ngài có nghĩa là lột sạch mọi tự cao, hào nhoáng và vinh vang, cai trị đối với Ngài chính là phục vụ.

Đức Kitô phục vụ chúng ta và Ngài phục vụ một cách khiêm tốn, thận trọng và kín đáo. Ngài đã phục vụ đến độ hiến mạng sống mình làm giá cứu chuộc cho nhiều người. Sự tự hạ của Ngài đi đến chỗ đồng hoá với những kẻ bé mọn và thấp kém nhất. Còn chúng ta thì sao? Chúng ta đã thực sự dấn thân để phục vụ và giúp đỡ những kẻ bé mọn thấp kém chung quanh chúng ta hay chưa?

Vương quốc tình yêu

Bài Tin Mừng hôm nay cho ta thấy nhiều sự thật quan trọng về kết cục của con người.

Sự thật thứ nhất là: thế giới này sẽ chấm dứt. Không có gì vĩnh cửu ở đời này. Mọi sự sẽ qua đi. Những gì được coi là bền vững lâu dài rồi cũng tan thành cát bụi. Của cải, tài năng, công danh cũng sẽ trở thành hư vô. Cả đến con người cũ cũng không còn. Sau cùng mọi người bằng nhau và phải đến trước tòa Chúa để chịu phán xét.

Sự thật thứ hai là: mọi người sẽ bị xét xử. Tất cả mọi người sẽ tụ tập lại. Tất cả mọi người sẽ phải trả lời về những gì mình đã làm trong cuộc đời. Cuộc xét xử sẽ diễn ra công khai. Những trách nhiệm liên đới sẽ được sáng tỏ. Những liên hệ thâm kín sẽ được phơi bày. Nếu trên trần gian ta phải chứng kiến bất công thì tại phiên xử cuối cùng này sẽ có công bằng tuyệt đối. Chẳng ai có thể mua chuộc vị quan tòa tối cao, quyền uy và công bằng.

Sự thật thứ ba: sẽ có một vương quốc mới. Tuy nhiên kết thúc thế giới cũ không phải là chấm dứt tất cả. Chúa Giêsu tổng kết thế giới cũ để đưa nhân loại vào một thế giới mới. Thế giới không còn thời gian. Thế giới vĩnh cửu. Thế giới không còn đau khổ. Thế giới hạnh phúc tràn đầy. Vì Chúa sẽ thiết lập một vương quốc mới: vương quốc tình yêu. Cuộc xét xử chính là một cuộc tuyển lựa những công dân cho vương quốc mới. Vì là vương quốc tình yêu nên chỉ những ai có tình yêu mới được vào. Luật lệ trong vương quốc mới chỉ có một luật duy nhất: luật tình yêu. Việc cai trị cũng chỉ theo một nguyên tắc duy nhất: tình yêu. Chúa Giêsu trở thành Vua Tình Yêu.

Sự thật thứ bốn: đời này là cơ hội duy nhất. Thế giới mới và vương quốc mới không phải bắt ngờ mà có, nhưng được xây dựng ngay từ đời này. Đời này tuy chóng qua nhưng là cơ hội để ta xây dựng vương quốc mới. Những ai có lòng yêu thương anh em, đặc biệt những anh em nghèo khổ, bé mọn, sẽ được tuyển chọn vào Nước Trời. Đời này ngắn ngủi nhưng lại là cơ hội duy nhất. Hết đời này sẽ không còn cơ hội nữa. Sẽ đi đến chung cuộc. Vì thế ta phải vội vàng mau mắn thực hành giới luật yêu thương, kéo không kịp.

Với dụ ngôn ngày phán xét cuối cùng, Chúa Giêsu đã tỏ lộ cho ta hết những bí mật của vận mạng thế giới. Và chỉ vẽ cho ta con đường để được nhận vào Nước Chúa: thực hành yêu thương bằng những việc làm cụ thể. Cho người đói ăn. Cho người khát uống. Cho người rách rưới ăn mặc. Thăm viếng người đau yếu và kẻ tù đầy. Đây là những việc vừa tầm tay mọi người. Ai cũng có thể làm được. Ai cũng có điều kiện để làm.

Lạy Chúa Giêsu Vua Tình Yêu, xin cho con biết thực hành yêu thương, để được nhận vào Nước Chúa. Amen.

TGM Ngô Quang Kiệt

